

Otázka a tázání

Když užíváme slova „otázka“, musíme dbát na to, abychom pamatovali na to, že nic takového, jako „objektivní otázka“ neexistuje a není možné. Otázka je vždy výsledkem, produktem tázání, dotazování; formulace jako „položít otázku“ nebo „klást“ nebo „stavět“ otázky je matoucí, protože sugeruje, jako kdyby bylo možno nějakou „otázku“ odněkud (kde byla nebo je) vzít a přendat, přesunout ji někam jinam. Předmětná, „vnější“ stránka otázky spočívá v její formulaci; jako každá formulace musí být nejprve znovu pojata, znovu pochopena, tj. ten, kdo se chce k otázce dostat, musí porozumět její zformulovanosti tak, že se sám začne tázat, tj. že nějakou skutečnou (tj. živou, živě někým myšlenou) otázku restituuje svým vlastním novým tázáním.

(Písek, 100925-1.)